

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36.

Fylke: Aust-Agder.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Øyestad.

Emne: Helsing, fakter, åtferd.

Bygdelag: Nevisdal.

Oppskr. av: Bj.K.Nenseter.

Gard:

(adresse): Øyestad, Rykene st.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Fhv. gårdbr. Karl Korneliussen, Nevisdal, Løddesøl st. - F. 1867.

SVAR

1. Med hodet.
2. Ja. - 3. Menn hilse først på kvinner og unge på eldre.
4. Takk for sist, til kjentfolk.
5. Bygdefolk tok gjerne ikke av hatten for hverandre.
For presten tok en hatten av og stod ved vegen, delvis
det samme for lensmannen, men ikke for storbonde
eller bruksegger.
6. Kjenner ikke til det. Holdt gjerne hatten i hånden på
den ene siden.
7. Gjerne høytideligere i høytidsklær.
8. Når en besøkte hverandre og da også på barna.
9. Ja.
10. Mennene tok av seg hatten når de hørte klokking.
fra kirken.
11. Stanset og tok av hatten ved likferd. For brurefølge
stanset en og så på.
12. Kan ikke minnes at folk hilste på ~~få~~ dyr eller
ting.
13. Gomorn, fra morgen til kl 11. Goddag om dagen.
Gomiddag, ved middagstid. God etta etter middag.
Kvelde, om kvelden og god natt sent og når en gikk
fra hverandre om kvelden.
14. Upassende å bruke gal helsing.
15. Kjenner ikke til det.
16. Ikke så nøye med idag. Morn eller gomorn brukes hele
dagen, og kvelde om kvelden.

17. Signing ble mye brukt i forskjellige høve.
18. En svarte med :takk like måte.
19. Som regel ble ikke helsinga tatt opp igjen når en kom inn.
20. En ba om å få tale med husfaren alene når en ønsket det.
21. Kan ikke huske at de banket på døra i sin barndom, men siden har det vært alminnelig.
22. De inne gikk ut og den som kom fremførte sitt ørend.
23. Ble stående ved døren.
24. Tok hatt eller huve av med det sammen.
25. Værsgod inn.
26. Forskjell på hvem det var.
27. Fremmede ble hilst noe mere reservert.
28. Ble tatt høytideligere imot.
29. Velkommen til gårds.
30. Bare farvel, eller farvel og lykke på reisa, og da ble det svart :takk.
31. a) Ønsket lykke på reisa. b) Det samme og ofte formaning om å ta seg ivare.
32. Ikke skikk ~~og~~ kysse hverandre ved farvel.
33. -34.Nei.-35.Nei.36.-37.Nei. Ingen av de nevnte ~~xxx~~ kyssekikker har vært i bruk.
39. Bytte nase, er kjent.
40. Alle voksne kunne gjøre det med barn.
41. Kjenner ikke skikken med å stjele nese.
42. Skikken å gi godkjake er ikke kjent.
43. --.44. Ved reise eller foretagende.
45. God jul, godt når. Ønsket "til lykke" ved barnefødsel forlovelse eller bryllup.
46. Ga uttrykk for medfølelse ved å håndhilse. å kondulere ved dødsfall først alminnelig i de senere år.
46. En sa takk, eller ofte sa en ikke noe.
48. En takker på vegne av avdøde ved graven, men har ikke noe spesielt navn på det.
49. Riste på hodet og smile.
50. Nå sier en du til de fleste eller dere. Før De og I til gamle og øvrighetspersoner.
51. Enkelte bruker han eller ho istedfor De, men sjelden.